

Il divino Michelangelo

Een gevoel van verbazing en sensatie maken zich van mij meester. Het is die sensatie die mij tijdens een vakantie in Schotland na een bezoek aan het kasteel en een wandeling in de groene glooiende velden, de veldslagen van weleer laat beleven. Ik noem het maar historische fantasie: de historische fantasie maakt zich van mij meester. Legio voorbeelden kan ik noemen: ruïnes in Frankrijk, de velden bij Waterloo. Ik waan me een jonkvrouw op het kasteel, een strijder op de velden en beleef de tijd opnieuw.

En nu, op deze druilerige dinsdagmiddag, is het er ineens weer. Michelangelo trekt me in eenzelfde sensatie. Ik kan de tekeningen die bijna vijfhonderd jaar geleden gemaakt zijn, bijna aanraken. Elk lijntje dat hij in die tijd op papier heeft gezet, kan ik met mijn ogen volgen. Ik zie de hand van Michelangelo de lijnen op het papier zetten, ik zie de meester aan het werk.

Ik ben een heuse heiden, ben niet gedoopt en heb weinig *feeling* met het geloof. Toen de paus de pil verbood, is mijn moeder van haar geloof gestapt en nooit heeft iemand me kunnen of willen overtuigen dat dit een slechte beslissing is geweest. Dat het geloof ellende teweegbrengt en heeft gebracht, valt niet te ontkennen maar evenmin valt te ontkennen dat het geloof mooie dingen heeft laten ontstaan. De Sixtijnse Kapel en niet te vergeten de voorstudies van Michelangelo zijn er voorbeelden van. Laat Michelangelo u in vervoering brengen.

Charlotte Helmer

(De tentoonstelling in het Haarlemse Teylers Museum is nog te zien tot 8 januari 2006.)